

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 4 stycznia 2017 r.

Poz. 91

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.189.2016.AKR WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 3 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 3 ust. 2 i 3 uchwały nr XV/94/2016 Rady Gminy Milejczyce z dnia 29 listopada 2016 r., w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej będących w zakresie zadań własnych.

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2016 r. Rada Gminy Milejczyce podjęła uchwałę nr XV/94/2016 w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej będących w zakresie zadań własnych.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Wojewody Podlaskiego w dniu 7 grudnia 2016 r. i poddana została kontroli legalności, zaś przeprowadzona analiza wykazała, iż część zapisów powyższej uchwały została wydana z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 104 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 ze zm.), w przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.

Tymczasem Rada Gminy Milejczyce w § 3 ust. 2 badanej uchwały dokonała zapisu:

„W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek osoby zainteresowanej lub na wniosek pracownika socjalnego, zwrot wydatków, o których mowa w ust. 1 może być rozłożony na raty”,

Powyższe zapisy są modyfikacją oraz zawężeniem dyspozycji wskazanego wyżej art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej.

Powyższą regulacją dokonano modyfikacji materii uregulowanej ustawą, a jednocześnie zawężono uprawnienia, uniemożliwiając skorzystanie z odstąpienia od żądania zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, umorzenia kwoty nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części czy też odroczenia terminu płatności.

Modyfikowanie regulacji ustawowych przez przepisy uchwały jest wadliwe i dezinformujące. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Trzeba liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że modyfikacja przypisów ustawowych stanowi istotne naruszenie prawa (vide: wyrok NSA z dnia 26 lutego 2010 r., sygn. akt II OSK 1966/09).

Bezspornym jest, iż uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w ustawie. Żaden przepis nie daje organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego podstaw prawnych do takich działań, co wyklucza jakąkolwiek modyfikację, czy też powielanie tych przepisów w akcie lokalnym. Z tego względu powyższa kwestia nie powinna podlegać unormowaniu w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego.

Jednocześnie regulacją § 3 ust. 3 przedmiotowej uchwały organ stanowiący wkroczył w kompetencję Wójta Gminy Milejczyce, określając obowiązki kierownika GOPS w Milejczycach, tym samym naruszając art. 110 ust. 7 ww. ustawy o pomocy społecznej, który stanowi, że wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Nie ulega wątpliwości, że organ stanowiący nie może podejmować czynności, które należą do sfery wykonawczej, gdyż byłoby to naruszeniem konstytucyjnej zasady podziału organów gminy na stanowiące i wykonawcze (art. 169 Konstytucji RP).

Z uwagi na powyższe należy uznać, że § 3 ust. 2 i 3 przedmiotowej uchwały istotnie narusza prawo, tym samym zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w części.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik